

De kern van de taak. Kerncompetenties van de politie als criterium voor de afbakening van kerntaken in de praktijk (2004). A. Mein, A. Schutte en A. van Sluis (Erasmus Universiteit, Rotterdam). Politiewetenschap 15

Onderzoeksvraag

In hoeverre is de bevoegdheid om geweld te gebruiken geschikt als criterium om de taken van de politie af te bakenen van die van andere organisaties? Welke rol speelt de 24-uurs beschikbaarheid van de politie hierbij?

Methoden van onderzoek

- documentenanalyse
- interviews: 17 politieambtenaren en 10 hulpverleners in 3 regio's, toegespitst op geweld binnenshuis, overlastgevende psychisch gestoorden en overlastgevende hangjongeren

Uitgevoerd in:

Amsterdam-Amstelland, Haaglanden en Brabant-Noord

Samenvatting

Het onderzoek heeft betrekking op het actuele vraagstuk van samenwerking tussen politie en partners in de hulpverlening en hoe zij in de praktijk over en weer elkaars rol en inbreng definiëren en waarderen. Daarbij stond de vraag centraal in hoeverre specifieke 'kerncompetenties' van de politie, met name haar geweldsbevoegdheid en 24-uurs aanwezigheid en beschikbaarheid, een rol spelen bij het afbakenen van haar rol en inbreng bij de aanpak van psychisch gestoorden, probleem- en hangjongeren en huiselijk geweld.

Voor de partners in de hulpverlening staat buiten kijf dat naast probleemsignalering, vooral de eerste (crisis)interventie tot de taken van de politie behoort. Dit vanwege het daarmee verbonden, lastig van te voren exact in te schatten, gevaarsaspect, waarvoor de politie nu eenmaal beter is toegerust. Feitelijk hulpverlening en ook nazorg zijn in hun ogen taak noch zaak van de politie; zij moet dat overlaten aan de (reguliere) hulpverlening. De politie daarentegen blijkt daar in de praktijk anders mee om te gaan. Hoewel de samenwerking tussen politie en partners in toenemende mate wordt neergelegd in convenanten en protocollen, wat de effectiviteit ten goede komt, houdt men zich daar niet (altijd) even consequent aan. Politie mensen zijn nu eenmaal actiegericht, vaak zeer betrokken bij sociaal-maatschappelijke problemen en hebben bovendien niet altijd vertrouwen in het optreden van uiteenlopende hulpverleningsinstanties. Partners kunnen voor die houding wel begrip opbrengen, maar vinden niettemin dat de politie-inbreng in principe beperkt moet blijven tot crisisinterventie of acute hulpverlening.

Het blijkt verder dat de samenwerking tussen politie en partners in toenemende mate wordt neergelegd in convenanten en protocollen, met name voor de aanpak van huiselijk geweld en psychisch gestoorden. Alle (onderzochte) regio's kennen nu voorzieningen voor 24-uurs crisisopvang van psychisch gestoorden, wat de werklast voor de politie aardig kan reduceren. Met betrekking tot de aanpak van huiselijk geweld zijn in de regio's Amsterdam-Amstelland en Haaglanden convenanten opgesteld met samenwerkingsafspraken over de verwijzing naar hulpverlening van slachtoffer en dader.